

Over het stichten van vrede

Jan Proos

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Artikel over Augustinus' positieve aanpak van ruzie, namelijk door vrede stichten. Hiervoor moet er eerst vrede en rust in ons hart zijn.
Bronvermelding	Proos, J.P. (2010) Over het stichten van vrede. In: Aan de slag met Augustinus, Bronnen van inspiratie - deel 2 (pp. 100-101) Gouda: Lectoraat Onderwijs & Identiteit
Thema *	Inspiratiebronnen
Gebruik **	Hart
Plaatsingsdatum	2010
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Ruzie

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

Tekst 26 Over het stichten van vrede

Zoek geen ruzie! Ieder die met kinderen werkt, weet dat het onderwerp ruzie regelmatig terugkeert. Augustinus weet vanuit zijn eigen ervaring dat ruzie veel kapot maakt. Hij begint met een positieve aanpak van dit probleem: er moet vrede komen! Ruzie kun je bezweren met het geven van straf aan ruziemakers, maar het is effectiever om vrede te stichten. Dit vereist veel van opvoeders. Het zou goed zijn de onderstaande tekst te lezen met in het achterhoofd de opdracht om vijf klassenregels op te stellen hoe we vrede kunnen stichten in een groep. Het diepste probleem is dat we er niet mee klaar zijn als er regels zijn opgesteld. De vrede en de rust moet in ons hart zijn. Dat kan God in ons werken. Gods kinderen zijn niet alleen vredelievend, ze willen overal vrede stichten.

Over het stichten van vrede in een groep

Gelukkig die vreedzaam zijn, want zij zullen kinderen van God genoemd worden. Wie zijn dat, de vreedzamen? Degenen die vrede brengen. Ziet u ergens mensen die onenigheid hebben? Zorg dan dat u de vrede tussen hen herstelt. Zeg tegen de een iets goeds over de ander en tegen de ander iets goeds over de een. U hoort van een van hen iets slechts over de ander, gewoon omdat hij kwaad is? Vertel dat dan niet door. Houd de boze woorden van iemand die kwaad is, voor u. Maan hen in alle oprechtheid tot eendracht. Maar ook als u de vrede wilt herstellen tussen twee vrienden van u die onenigheid hebben, moet u bij uzelf beginnen met vreedzaam te zijn. U moet uzelf vanbinnen tot vrede brengen, daar waar u waarschijnlijk elke dag strijd levert met uzelf. Of was het soms geen innerlijke strijd, bij hem die zei: "Het vlees begeert tegen de geest en de geest tegen het vlees. Want ze zijn elkaars tegenstanders, zodat u niet doet wat u zou willen doen?" Dat zijn woorden van de heilige apostel Paulus. "Want naar de innerlijke mens schep ik behagen in Gods wet, maar in mijn ledematen bespeur ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij gevangen houdt door de wet van de zonde, die zich in mijn ledematen bevindt." Als er in uw binnenste dus elke dag een soort ruzie wordt uitgevochten, en u met dit prijzenswaardige gevecht weet te voorkomen dat het lagere in u de overhand krijgt over het betere, dat de wellust het verstand overheerst en de

begeerte de wijsheid, dan is dat de ware vrede die u in uzelf tot stand moet brengen, dat het betere in u het lagere in u in zijn macht heeft. Het betere in u, dat is datgene waarin u het beeld van God bent. We noemen het ook wel geest, of bevattingsvermogen. Daar gloeit het geloof, daar groeit de hoop, daar ontbrandt de liefde. Wil uw geest in staat zijn om uw lusten de baas te worden? Dan moet hij zich onderwerpen aan iemand die groter is, en hij zal degene die lager is, de baas worden. Dan zal er ware, zekere en uitstekend geordende vrede in u heersen. Hoe die vrede geordend is? God heeft de geest in Zijn macht, en de mens het vlees. Een betere ordening is er niet. Maar wel is het zo, dat het vlees nog steeds zijn zwakheden heeft. In het paradijs was dat in oorsprong niet het geval. Dat is zo gekomen door de zonde. Vanwege de zonde moet het vlees de knellende band van de tweedracht dragen ten nadele van onszelf. Maar er is iemand gekomen, die zonder zonde was, om onze ziel en ons lichaam op elkaar af te stemmen. Ook is Hij zo goed geweest om ons de Heilige Geest als onderpand te geven. Want allen die zich laten leiden door de Geest van God, zijn kinderen van God. Gelukkig die vreedzaam zijn, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

Vragen:

1. Wat doe jij als er ruzie is in de klas?
2. Kan bovenstaande tekst je helpen bij het vreedstichten in een groep? Zo ja, hoe? Wat zijn de gevolgen van vreedstichten voor het pedagogisch klimaat?
3. Augustinus zegt dat we onszelf van binnen tot vrede moeten brengen. Kunnen we onszelf dat aanleren? Kan vrede ook in een klas of een groep worden aangeleerd?
4. Augustinus verbindt het betere in ons met het beeld van God dat in ons woont. Kan dit gegeven gebruiken bij het doordenken van de identiteit van de christelijke school?
5. Hoe kan bovenstaande tekst een plaats krijgen in vergaderingen en bijeenkomsten waarin de vrede soms ver te zoeken is?
6. Geeft deze tekst je inspiratie om aan de zware taak te beginnen en vreedstichter te worden? Wat zijn je verwachtingen?